

ΔΙΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ / PROJECT Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ "ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ":

ΣΤΕΛΛΑ ΜΠΛΕΤΣΑ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

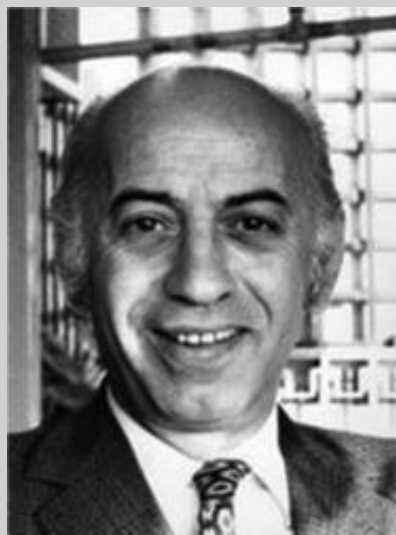
ΟΛΓΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ	2	ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΝΤΙΚΑΣ	28
<i>“Ο Βασιλικός”</i>	3	<i>“Εσωτερικαί ειδήσεις”</i>	29
ΗΛΙΑΣ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ	4	ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΛΕΞΑΚΗΣ	30
<i>“Η βεγγέρα”</i>	5	<i>“Θα σε ξεχνάω κάθε μέρα”</i>	31
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ	6	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ	32
<i>“Το Φιόρο του Λεβάντε”</i>	7	<i>“Η Τιμή της Ανταρσίας στην</i>	
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΧΟΡΝ	8	<i>Μαύρη Αγορά”</i>	33
<i>“Φιντανάκι”</i>	9	ΕΛΕΝΗ ΚΕΧΑΪΔΟΥ-ΧΑΒΙΑΡΑ	34
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΘΑΣ	10	<i>“Με δύναμη από την Κηφισιά”</i>	35
<i>“Μαντάμ Σουσου”</i>	11	ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ	36
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΜΠΟΣΤ	12	<i>“Δυό φορές Άνοιξη”</i>	37
<i>“Μαρία Πενταγιώπισσα”</i>	13	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ	38
ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ	14	ΛΟΥΛΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ	39
<i>“Γράμμα στον Ορέστη”</i>	15	<i>“Ο ήχος του όπλου”</i>	40
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΡΣΕΛΑΣ	16	ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ	41
<i>“Στην άκρη της νύχτας”</i>	17	<i>“Ματζουράνα στο κατώφλι -</i>	
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΧΑΪΔΗΣ	18	<i>γάϊδαρος στα κεραμίδια”</i>	42
<i>“Πανηγύρι”</i>	19	ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΤΣΙΚΟΝΟΥΡΗΣ	43
ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΙΩΓΑΣ	20	<i>“Μπαμπούσκα”</i>	44
<i>“Χρωματιστές γυναίκες”</i>	21	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ	45
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΣ	22	<i>“Το τυφλό σημείο”</i>	46
<i>“Μάνα...Μπτέρα...Μαμά”</i>	23	ΑΚΗΣ ΔΗΜΟΥ	47
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ	24	<i>“Αν αργήσω, κοιμήσου”</i>	48
<i>“Ο Σαίξπηρ ζει στο καταφύγιο”</i>	25		
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ	26		
<i>“Ανθρωποφύλακες”</i>	27		

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ

Ο Αντώνιος Μάτεσις γεννήθηκε το 1794 από εύπορους και αριστοκρατικής καταγωγής γονείς και πέθανε το 1875.

Σπούδασε ιταλική φιλολογία και φιλοσοφία στη Ζάκυνθο, υπήρξε επίσης μαθητής του Αντωνίου Μαρτελάου, του ιταλού λόγιου Palmidessa και του Αν. Καραβία από την Ιθάκη. Συνέχισε μόνος, βελτιώνοντας τις γνώσεις του στα ελληνικά, γαλλικά, αγγλικά και ιταλικά. Στη διάρκεια της Επανάστασης ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρίας. Διετέλεσε δημοτικός σύμβουλος επί της Παιδείας και των Εκκλησιαστικών Ζακύνθου.

Η αξία του για την ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου επισημάνθηκε στον αιώνα μας. Εκτός από το "Βασιλικό" ο Μάτεσις έγραψε επίσης ερωτικά, πατριωτικά και ελεγειακά ποιήματα, καθώς και μεταφράσεις.

“Ο Βασιλικός”

Στη διάρκεια της εορτής του Καρναβαλιού ο Φιλιππάκης Γιαγυρόπουλος φλερτάρει την κόρη του άρχοντα Δάρειου Ρονκάλα, Γαρουφαλιά και στο τέλος της βραδιάς την αφήνει έγκυο. Ο Φιλιππάκης γνωρίζοντας το σκάνδαλο που θα ξεσπάσει θέλει να την αποκαταστήσει. Όμως εμπόδιο σε αυτά τα του τα σχέδια είναι η δευτοροκλασάτη κοινωνική καταγωγή του σε σχέση με την οικογένεια της Γαρουφαλιάς. Ο Δάρειος αγνοώντας ταπραγματικά κίνητρα του νέου, νομίζει πως εποφθαλμιά την προίκα της κόρης του. Αν και η γυναίκα του και ο γιος του προσπαθούν να τον μεταπείσουν εκείνος μένει αμετάπιστος. Επιθυμεί μάλιστα να κλείσει την κόρη του σε μοναστήρι, ενώ απειλεί και να σκοτώσει τον Φιλιππάκη εξαιτίας μίας εσφαλμένης πληροφορίας που λαμβάνει.

ΠΗΓΕΣ: WIKIPEDIA

ΗΛΙΑΣ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Ο Ηλίας Καπετανάκης γεννήθηκε στην Τρικότσοβα της επαρχίας Οιτύλου της Πελοποννήσου το 1859, με καταγωγή από αρχοντική οικογένεια της Μάνης. Φοίτησε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και ως το 1890 - χρονιά κατά την οποία αφοσιώθηκε στο θέατρο ως το 1913 - εργάστηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών και σε άλλες δημόσιες θέσεις. Πέθανε το 1922.

<http://www.ekebi.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=NODE&cnode=461&t=205>

“Η βεγγέρα”

Με αφορμή ένα συνοικέσιο η οικογένεια Στενού επισκέπτεται απρόοπτα την οικογένεια Νερουλού και η όλη υπόθεση μέσα από μια σειρά παρεξηγήσεων καταλήγει σε φιάσκο. Ο συγγραφέας, περιορίζοντας το εύρος της εικόνας, στρέφει διαδοχικά τον φακό του στα διάφορα πρόσωπα και με τις συνεχείς ρωγμές που προκαλεί κατορθώνει να χαλάσει την πρόσοψη του καθωσπρεπισμού που προσπαθούν μάταια να επιδείξουν. Ανελέπη σατίρα της μικροαστικής τάξης μέσα από τον λόγο της, στον οποίο αποτυπώνονται όλα τα στερεότυπα της σκέψης της. Έργο που έναν αιώνα αργότερα παραμένει επίκαιρο και ζωντανό.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος (1867 – 1951) ήταν Ζακυνθινός μυθιστοριογράφος, δημοσιογράφος και συγγραφέας θεατρικών έργων. Διετέλεσε αρχισυντάκτης στο θρυλικό πια περιοδικό Η Διάπλασις των Παίδων κατά την περίοδο 1896 - 1948. Το 1931 έγινε ακαδημαϊκός. Μαζί με τους Παλαμά, Σικελιανό και Καζαντζάκη ίδρυσε την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών. Από το 1892 εγκαταστάθηκε μόνιμα πλέον στην Αθήνα. Πέθανε στην Αθήνα στις 14 Ιανουαρίου 1951 και κηδεύτηκε δημοσία δαπάνη. Ο Ξενόπουλος έγραψε με την ίδια επιτυχία και δράματα και κωμωδίες κυρίως με θέμα τον έρωτα. Τα έργα του είναι νθογραφίες που αναδεικνύουν τη ζωή μιας εποχής ή μιας τοπικής κοινωνίας, τοπικές και εποχικές ιδιαιτερότητες παίρνουν συχνά ισχύ άγραφων νόμων που επιβάλλονται μέσα από την κοινωνία.

“Το Φιόρο του Λεβάντε”

Το Φιόρο του Λεβάντε είναι ένας τετραπέρατος Ζακυνθινός, πανέξυπνος, αθώος, γαλίφης και καταφερτζής, πολυμήχανος, όλα τα φέρνει βόλτα, όλα τα παλεύει, εκτός από το φόβο του για τους σεισμούς! Έτσι μια ΩΡΑΙΑ ΠΡΩΙΑ, αφήνει τη μάνα του και τη Ζάκυνθο που λατρεύει, παίρνει την κιθάρα του που λατρεύει επίσης και νάσου τον στην Αθήνα. Επιστάτης στον κύριο Βάλδη. Ο Κύριος Βάλδης, δικηγόρος με καριέρα, με γυναίκα, με πεθερά, με ερωμένη, με δυο κόρες και με επίδοξους γαμπρούς να μπαινοβγαίνουν μες στο σπίτι, τάχαμου πως θέλουν να το νοικιάσουν, ένα χάος!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΧΟΡΝ

Ο Παντελής Χορν (1 Ιανουαρίου 1881- 1 Νοεμβρίου 1941) ήταν αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού και του Λιμενικού Σώματος καθώς και θεατρικός συγγραφέας.

Σε νεαρή ηλικία άρχισε να γράφει θεατρικά έργα. Ενώ ήταν αξιωματικός του πολεμικού ναυτικού έγραψε το έργο *Ανεχτίμπτο*, το οποίο δημιούργησε σκάνδαλο λόγω μερικών τολμηρών εκφράσεων που χρησιμοποιούσε. Με την κατηγορία ότι προσβάλλει τα ήθη παραπέμφθηκε από τον υπουργό Ναυτικών στο ναυτοδικείο, όπου αθωώθηκε. Στη συνέχεια έγραψε περισσότερα από 30 έργα όλων των ειδών που παίχτηκαν από σπουδαίους ηθοποιούς. Ο Παντελής Χορν συγκαταλέγεται στους σημαντικότερους θεατρικούς συγγραφείς της γενιάς του, καθώς επηρέασε σε μεγάλο βαθμό το ελληνικό θέατρο. Ήταν μέλος της δεύτερης επιτροπής απονομής Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων(1940).

“Φιντανάκι”

Το «Φιντανάκι» είναι δραματικό έργο της αθηναϊκής γειτονιάς του μεσοπολέμου και γράφτηκε το 1921. Το θέμα είναι εμπνευσμένο από τα γεγονότα της εν λόγω εποχής. Οι οικονομικές όσο και οι κοινωνικές συνθήκες που επικρατούσαν, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλη την Ευρώπη, επηρέαζαν ουσιαστικά και ριζικά -εκτός των άλλων- τα πολιτιστικά δρώμενα. Η Ελλάδα, επίσης, βίωσε τον εθνικό διχασμό μετά τη μικρασιατική καταστροφή, όπως και την απογοήτευση για τον μεγαλοϊδεατισμό και τις εδαφικές της διεκδικήσεις. Παράλληλα, η αστάθεια σε όλα τα επίπεδα της ζωής, αποτέλεσε αιτία για οικονομικό μαρασμό, όπως και για μια σειρά αδιέξοδων πολιτικών επιλογών. Το αποτέλεσμα ήταν να αναδυθούν σημαντικά εσωτερικά προβλήματα, που κατέληξαν σε δικτατορίες αλλά και εμφύλιο σπαραγμό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΘΑΣ

Ο Δημήτρης Ψαθάς (1907-1979), υπήρξε ένας πολυγραφότατος Έλληνας χρονογράφος δημοσιογράφος, ευθυμογράφος και θεατρικός συγγραφέας. Καταγόταν από την Τένεδο και γεννήθηκε στην Τραπεζούντα του Πόντου τον Οκτώβριο του 1907. Τα θεατρικά του έργα, κωμωδίες, παίχτηκαν απ' όλους σχεδόν τους θιάσους της Αθήνας και με τους καλύτερους Έλληνες ηθοποιούς. Υπήρξε σύμβουλος της Εταιρίας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων καθώς και μέλος της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ). Μιλούσε αγγλικά και γαλλικά. Πέθανε στις 13 Νοεμβρίου 1979.

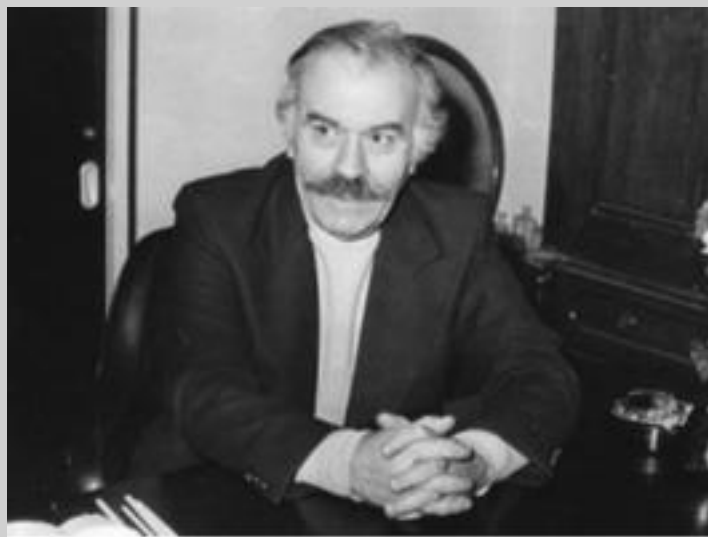

“Μαντάμ Σουσού”

Μαντάμ Σουσού (1941) παίχτηκε από πολλούς θιάσους και σε πολλά θέατρα όπως το Βασιλικό Θέατρο, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος κλπ.

Ο Βούθουλας και το Κολωνάκι. Ο νεοπλουτισμός και η απότομη προσγείωση της «νεόπτωχης» ελληνικής πραγματικότητας. Η “ντεκαντάνς” και οι αυταπάτες των μεγαλείων και της καλοπέρασης. Αλλά και τα κακέκτυπα των “σουσούδων” που συναντάμε γύρω μας. Όλα αυτά, μέσα από την πένα του Δημήτρη Ψαθά, σε μια εξαιρετικά εύστοχη κωμωδία που μοιάζει επίκαιρη όσο ποτέ.

(<http://www.ntng.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=36&newsid=542>)

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΜΠΟΣΤ

Ο Χρύσανθος (Μέντης) Μποστταντζόγλου, γνωστός ως Μποστ, γεννήθηκε το 1918 στην Κωνσταντινούπολη. Έπειτα από ένα πέρασμα στη Ρουμανία, η οικογένειά του ήρθε στην Ελλάδα.

Το 1939 εισάγεται στη Σχολή Καλών Τεχνών, εγκαταλείπει όμως τις σπουδές του έξι μήνες αργότερα. Το 1942 μπαίνει στο ΕΑΜ και το 1945 εκδίδει με δικά του έξοδα το πρώτο του βιβλίο: Ο Άγιος.

Το 1966 ανοίγει το μαγαζί του «Λαϊκαί Εικόνα» και αρχίζει να διακοσμεί ποτήρια, πιάτα και διάφορα αντικείμενα, να πουλάει αντίκες και να ζωγραφίζει.

Παράλληλα, ξεκλέβει χρόνο για να σκαρώνει τα δεκαπεντασύλλαβα θεατρικά του.

Με τον δικό του ανορθόδοξο τρόπο, καταπιάνεται και με το Θέατρο. Γράφει, λοιπόν, εκτός από τα αριστουργήματα «Φαύστα» και «Μήδεια», τον δικό του «Δον Κιχώτη», την «Ομορφη πόλη», τη «Μαρία Πενταγιώτισσα», το «40 χρόνια Μποστ».

Το κύκνειο άσμα του «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» είχε την τιμή και τη χαρά να το δει, καταχειροκροτούμενος, να παίζεται στο Ηρώδειο, λίγους μήνες πριν φύγει από τη ζωή, στις 13 Δεκεμβρίου του 1995.

ΠΗΓΗ: <http://www.sansimera.gr/biographies/31#ixzz3RoYvS8af>

“Μαρία Πενταγιώτισσα”

Ο ΜΠΟΣΤ με το έργο του ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ παρουσιάζει την κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα της Ελλάδας τα τελευταία 50 χρόνια, μέσα από το προσωπικό του χιούμορ-σας θυμίζω ότι εκτός από συγγραφέας ήταν ζωγράφος και έγραφε και σκιτσογραφούσε στις μεγαλύτερες εφημερίδες της εποχής του- με δύσκολα αλλά ιδιαίτερα κείμενα, ομοιοκατάληκτο δεκαπεντασύλλαβο.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Ο Ι. Καμπανέλλης γεννήθηκε στη Νάξο στις 2 Δεκεμβρίου 1921 και είναι το πέμπτο από τα εννέα παιδιά του Στέφανου Καμπανέλλη, εμπειρικού φαρμακοποιού, και της Αικατερίνης Λάσκαρη. Ο πατέρας του καταγόταν από την Χίο, ενώ η μητέρα του προερχόταν από παλιά αρχοντική οικογένεια της Κωνσταντινούπολης.

Η αναγνώριση ως θεατρικού συγγραφέα έρχεται με το έργο Έβδομη μέρα της Δημιουργίας (1956), που ανεβαίνει σε σκηνοθεσία Κ. Μιχαηλίδη στο Εθνικό Θέατρο και αγκαλιάζεται από κοινό και κριτικούς. Το μονόπρακτο Αυτός και το πανταλόνι του (1957), που παίχτηκε με τρία άλλα, ξένων συγγραφέων σ' ένα ρεσιτάλ υποκριτικής του Β. Διαμαντόπουλου, καταδεικνύει ότι υπάρχουν νεοέλληνες θεατρικοί συγγραφείς ισότιμοι των ξένων.

http://www.kambanellis.gr/?page_id=105

“Γράμμα στον Ορέστη”

Το γράμμα που γράφει η Κλυταιμνήστρα στο γιο της Ορέστη λίγο πριν μπει εκείνος και τη σκοτώσει. Γράμμα μέσα στο οποίο αφηγείται τη ζωή της με τον Αγαμέμνονα και την αδιάφορη συμπεριφορά του προς αυτήν και τις κόρες τους. Εξηγεί γιατί στράφηκε στον Αίγισθο για λίγη στοργή και γιατί αναγκάστηκε να δολοφονήσει τον άντρα της. Πριν τελειώσει την τελευταία φράση της, μπαίνουν η Ηλέκτρα και ο Ορέστης.

<http://www.theatroedu.gr/el-gr>

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΡΣΕΛΑΣ

Ο Κώστας Μουρσελάς (1932) είναι Έλληνας συγγραφέας. Γεννήθηκε στον Πειραιά τον Ιανουάριο του 1932. Είναι Πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αρχικά εργάστηκε ως δικηγόρος. Το 1959 διορίστηκε υπάλληλος στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους μέχρι το 1969, οπότε και απολύθηκε από το τότε καθεστώς. Από τότε, (1969), άρχισε ν' ασχολείται αποκλειστικά με τη πεζογραφία και τη συγγραφή θεατρικών έργων και σεναρίων τηλεοπτικών παραγωγών πολλά από τα οποία "παίχτηκαν" ή εκδόθηκαν σε βιβλία.

“Στην άκρη της νύχτας”

Πώς αισθάνεσαι όταν στις δύο μετά τα μεσάνυχτα σε παίρνουν συνεχώς τηλέφωνο και συνεχώς σου το κλείνουν; Ποια είναι η άγνωστη γυναίκα που κοιμάται δίπλα σου και πόσο αυτή η ευκαιριακή σχέση κινδυνεύει να μεταβληθεί σε ένα ασίγηστο πάθος, όταν μάλιστα τα πάθη μας στις μέρες μας μπαίνουν όλο και περισσότερο στην κατάψυξη; Ποιο είναι το στοίχημα που, αντί να το εισπράττει ο νικητής, τελικά το κερδίζει ο χαμένος; Πώς γίνεται να είσαι συγχρόνως και αμαρτωλός και αναμάρτητος; Τι ανάγκασε έναν διάσημο συγγραφέα σε ένα διάσημο διήγημά του να του βάλει ένα τόσο κακό φινάλε; Πώς γίνεται να παραμένεις φίλος με τον άνθρωπο που υποπεύεσαι ότι έχει πλαгиάσει με τη γυναίκα σου; Τι συμβαίνει και οι επιθυμίες μας για μια γυναίκα μέσα μας μετατρέπονται σε βασανιστικές ενοχές και τύψεις;

Ένα θρίλερ που εξελίσσεται σε ερωτική ιστορία; Ή μια ερωτική ιστορία που εξελίσσεται σε θρίλερ; Μάλλον, τελικά, μια φανταστική ιστορία που τη ζουν κάποια πραγματικά πρόσωπα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΧΑΪΔΗΣ

Ο Δημήτρης Κεχαΐδης γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Θεσσαλίας (1933-2005). Φοίτησε στη νομική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Πρωτοεμφανίστηκε στο χώρο του θεάτρου με τα μονόπρακτα έργα "Μακρινό λυππηρό τραγούδι" και "Παιχνίδια στις αλυκές" που παραστάθηκαν από το Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν το 1958. Από τον Κουν ανέβηκαν και όλα τα υπόλοιπα έργα του, "Ο μεγάλος περίπατος", "Το πανηγύρι", "Η βέρα-το τάβλι" και "Δάφνες και πικροδάφνες", όλα γραμμένα σε συνεργασία με τη σύζυγό του Ελένη Χαβιαρά. Πέθανε στις 15.12.2005 στην Κηφισιά, μετά από μακρόχρονη αρρώστια. Ο Δημήτρης Κεχαΐδης ανήκει στους σημαντικότερους νεοέλληνες συγγραφείς του θεάτρου. Με βασική θεματική προβληματική γύρω από την ελληνική μικροαστική μιζέρια, ο Κεχαΐδης καθιέρωσε μια ιδιότυπη θεατρική γραφή που θυμίζει πιστή αναπαραγωγή του καθημερινού λόγου, εμπλουτισμένη με μεγάλη συναισθηματική δύναμη.

(Πηγή: Αρχείο Ελλήνων Λογοτεχνών, Ε.ΚΕ.ΒΙ.).

“Πανηγύρι”

Το “Πανηγύρι” γράφτηκε στα 1962 σαν αφιέρωμα στους ανθρώπους του θεσσαλικού κάμπου που εγκαταλείφτηκε στο περιθώριο της μεταπολεμικής ανασυγκρότησης. Ξεχασμένοι και καταδικασμένοι στη φτώχεια και στην αμορφωσιά, θ' αναζητήσουνε διέξοδο στη φυγή που τους προσφέρει ο ύπνος, το κρασί και το όνειρο. Οι νεότεροι, τα πιο ζωντανά κύτταρα, θα καταφύγουν στην πόλη, ανυποψίαστα θύματα κι αυτοί μιας οικονομικής πολιτικής που οδήγησε στην ερήμωση της υπαίθρου και στον υδροκεφαλισμό των αστικών κέντρων.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΙΩΓΑΣ

Ο Βασίλης Ζιώγας ανήκει στους σημαντικότερους νεοέλληνες θεατρικούς συγγραφείς. Γεννήθηκε το 1935 στη Θεσσαλονίκη, την οποία όμως εγκατέλειψε πολύ μικρός και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Φοίτησε στο Αμερικάνικο Κολέγιο Ψυχικού, όπου, σε ηλικία 14 χρόνων, έγραψε κι ανέβασε το πρώτο του θεατρικό έργο με τίτλο Η ψευδομένη στάφυλος.

Το 1956 έφυγε για την Αυστρία, όπου σπούδασε κινηματογράφο και θέατρο στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης. Εκεί συμμετείχε στο λογοτεχνικό κίνημα του λειτρισμού, μαζί με τους σημαντικούς ποιητές και θεατρικούς συγγραφείς της Αυστρίας. Έφυγε το 2001, στα 66 του.

“Χρωματιστές γυναίκες”

Δύο γυναίκες η Άννα και η Έλλη εγκλωβισμένες σε κάτι που το λένε παρελθόν προσπαθούν να αντιμετωπίσουν το παρόν τους. Ένα αδιάκοπο παιχνίδι αντιπαραθέσεων θα τις οδηγήσει στη λύτρωση...;

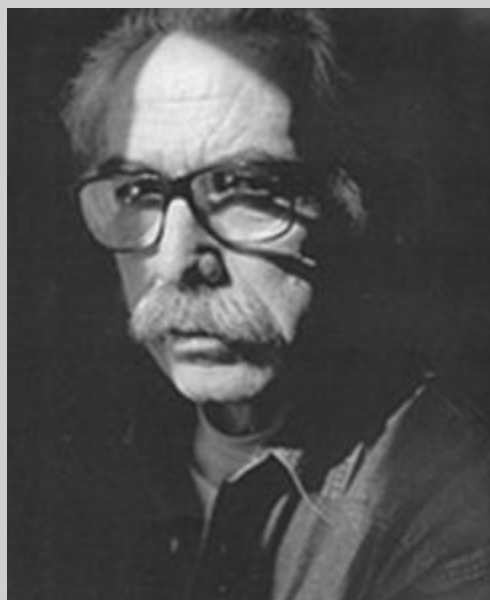
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΣ

Γιώργος Διαλεγμένος Ηθοποιός και θεατρικός συγγραφέας.
Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1940 και σπούδασε στη Σχολή Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν, από όπου αποφοίτησε το 1962.
Πρωτοεμφανίζεται στο θέατρο και στη συνέχεια φεύγει για το Παρίσι. Πολύ σύντομα γίνεται πασίγνωστος σαν φωτομοντέλο και επιστρέφει στην Ελλάδα αρχίζοντας ουσιαστικά τη θεατρική του σταδιοδρομία. Υπήρξε μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων. Σκηνοθέτησε έργα του στα Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα Ιωαννίνων και Κρήτης.

“Μάνα...Μητέρα...Μαμά”

Μια ηλικιωμένη μητέρα, παρά τις δυνατές αντιστάσεις της, πείθεται τελικά από το γιο της και δίνει το σπίτι της αντιπαροχή. Με αυτή την κρίσιμη απόφαση της, παρόλο που η ίδια νοιώθει να μετατρέπεται σε φορτίο, σε βάρος για τους οικείους της, παραδίνει τη σκυτάλη στην επόμενη γενιά. Η μάνα στο έργο του Γιώργου Διαλεγγμένου είναι αποκομμένη από το γνώριμο της περιβάλλον, από το τοπίο των αναμνήσεων της.

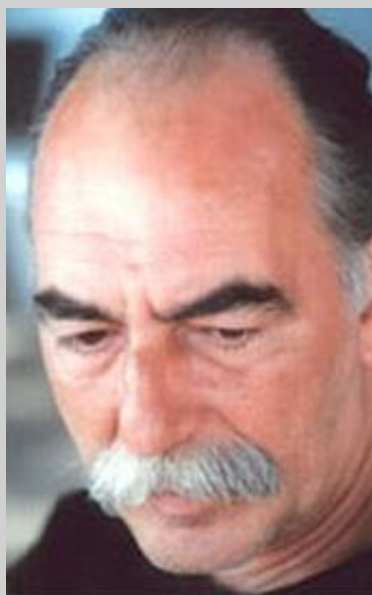
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ

Ο Γιώργος Σκούρτης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου και ζει πάντα. Έχει γράψει πολλά θεατρικά έργα, που έχουν παιχτεί κυρίως στο Θέατρο Τέχνης με μεγάλη επιτυχία. Ο Γιώργος Σκούρτης πρωτοεμφανίστηκε το 1970 στο Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν Έχει γράψει διηγήματα, νουβέλες, μυθιστορήματα, σενάρια. Επίσης έχει σκηνοθετήσει όλα του τα θεατρικά έργα, στη σκηνή, στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο.

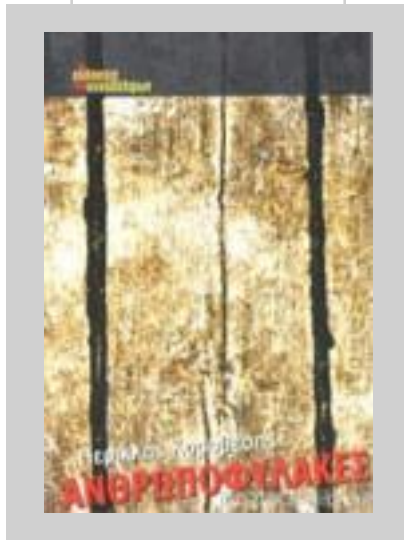
“Ο Σαίξπηρ ζει στο καταφύγιο”

Ο “Σαίξπηρ ζει στο καταφύγιο” είναι μια αλληγορία της κοινωνικής και υπαρξιακής κρίσης που ζούμε σήμερα σε όλο τον κόσμο, προσωποποιημένη στο παραλήρημα ενός -κατά φαντασία;- αποσυρμένου απ’ τα εγκόσμια θεατρικού συγγραφέα. Το ουρλιαχτό ενός Πολίτη-Οπλίτη ενάντια στην Εξουσία, έχοντας συνείδηση ότι είναι αδύνατον να γλυτώσει από το πόδι του ελέφанта που, τελικά, θα τον λειώσει με τον πιο αδυσώπητο και τραγικό τρόπο.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ

Ο Περικλής Κοροβέσης γεννήθηκε το 1941 στο Αργοστόλι. Σπούδασε θέατρο με τον Δημήτρη Ροντήρη, σημειολογία με τον Roland Barthes και παρακολούθησε μαθήματα με τον P. Vidal Naquet στο Παρίσι. Από μικρή ηλικία μετείχε ενεργά στο μαχητικό δημοκρατικό κίνημα της Αριστεράς. Φυλακίστηκε και εξορίστηκε επί χούντας. Το πρώτο του βιβλίο, "Ανθρωποφύλακες" (1969), μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες. Εκτός από πεζά, έχει γράψει θέατρο, παιδικά και, τελευταία, ποίηση. Παράλληλα με τη συγγραφική του δραστηριότητα, διατηρεί μόνιμες στήλες στην "Ελευθεροτυπία" και στην "Εποχή" και στο περιοδικό "Γαλέρα". Μεταξύ 2007-2009 διετέλεσε βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην Α' περιφέρεια Αθηνών.

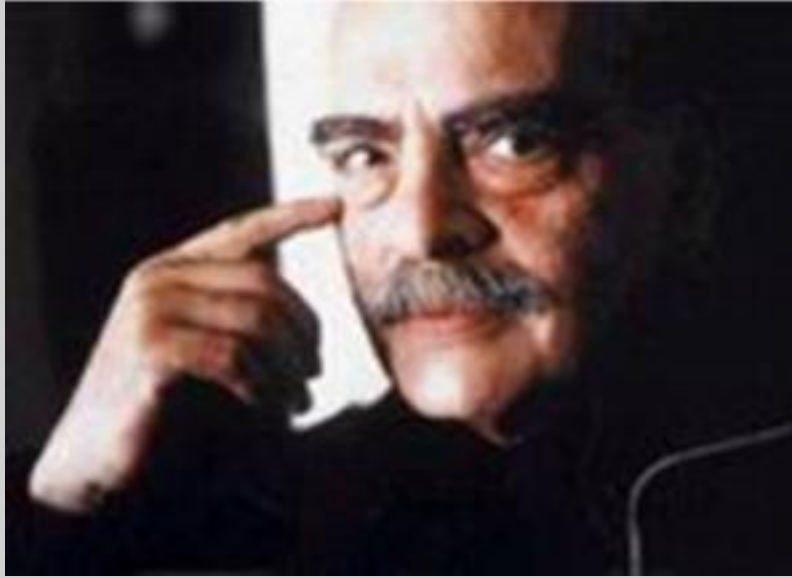

“Ανθρωποφύλακες”

Μια συγκλονιστική μαρτυρία, ενός ανθρώπου που υπέφερε από τα βασανιστήρια της χούντας – μια αδυσώπητη καταγγελία ενάντια στην καταπίεση, τον φασισμό, τη βία της εξουσίας.

Ένα ντοκουμέντο επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε.

Έχουμε μπει πια σε μια σκοτεινή εποχή και ίσως τα χειρότερα να μην τα έχουμε δει ακόμα. Η τάξη του κόσμου έχει διασαλευτεί. Οι προτάσεις σωτηρίας που εμφανίζονται, με τη μορφή του Εθνικισμού και του Φυλετισμού, είναι ακόμα ένα βήμα προς το βάραθρο. Και δεν είναι μόνο η οικολογική καταστροφή του Πλανήτη και το κατά πόσο θ' αντέξει ακόμη αυτή η Γη. Ούτε η φτώχεια και η αθλιότητα που έχουν κατακτήσει σχεδόν τα 4/5 του παγκόσμιου πληθυσμού. Πάνω απ' όλα αυτά, εγώ, με την ταπεινή μου γνώμη, θεωρώ την πιο μεγάλη απειλή της ζωής στον πλανήτη μας την αδιαφορία.

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΝΤΙΚΑΣ

Ο Μάριος Ποντίκας γεννήθηκε στη Μυτιλήνη, το 1942. Είναι απόφοιτος Βαρβακείου με σπουδές στην Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Εργάστηκε στη . Έχει διασκευάσει κείμενα της ελληνικής πεζογραφίας για την τηλεόραση. Έχει γράψει θεατρικά έργα που έχουν παιχτεί με μεγάλη επιτυχία σε όλες σχεδόν τις σημαντικές σκηνές της Ελλάδας καθώς και σε πολλές πανεπιστημιακές, ημικρατικές και ερασιτεχνικές. Έχει εκδώσει δύο συλλογές με πεζογραφήματα. Είναι μέλος της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδος από το 2005.

“Εσωτερικά ειδήσεις”

Ξεκινώντας από τα κωμικοτραγικά βιώματα ενός απάνθρωπα αποσπασματικού αγώνα για επιβίωση, φτάνω να διαπιστώσω ότι αυτό που ονομάζουμε ζωή, δεν είναι άλλο από την απομίμησή της. Μέρα με τη μέρα απομακρυνόμαστε από την ελπίδα να δούμε το αληθινό μας πρόσωπο, μέρα με τη μέρα συνηθίζουμε να κρυβόμαστε πίσω από κάποιο άλλο που δεν είναι το δικό μας. Παίζουμε ρόλους που, ίσως, δε μας ταιριάζουν. Αποχτάμε συνήθειες που δεν είχαμε την ψυχραιμία να κριτικάρουμε και σκέψεις που δεν είχαμε το χρόνο να φωτίσουμε. Τρέχουμε πίσω από στόχους που άλλοι μας όρισαν και θεωρούμε αναμφισβήτητα εκείνα για τα οποία θα 'πρεπε, ίσως, να αμφιβάλουμε. Δεχόμαστε μόνο και δε ρωτάμε πια. Δεν αμφιβάλλουμε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΛΕΞΑΚΗΣ

Ο Βασίλης Αλεξάκης (Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 1943) είναι Ελληνό-Γάλλος συγγραφέας μυθιστορημάτων στην μητρική του γλώσσα, τα Ελληνικά, αλλά και τα Γαλλικά.

Τα έργα του αντλούν και από τους δύο πολιτισμούς και είναι μεστά μιας λεπτής ειρωνίας. Η τεχνοτροπία του προσφέρει στον αγνώστη μια οικεία και προσωπική προοπτική των ιστοριών του. Σε ηλικία 17 ετών ο Βασίλης Αλεξάκης έλαβε υποτροφία και έφυγε για τη Λιλ της Γαλλίας για να σπουδάσει δημοσιογραφία. Η υποτροφία του ήταν μικρή και έτσι αναγκάστηκε να δουλέψει σε ένα εστιατόριο. Μετά από τρία χρόνια σπουδών επέστρεψε στην Ελλάδα για να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία, αλλά γύρισε να εγκατασταθεί στο Παρίσι το 1968 μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα.

Εργάστηκε στη Monde des livres για δεκαπέντε χρόνια. Όντας σχεδιαστής σκίτσων, ο Αλεξάκης υπήρξε δημοσιογράφος της εφημερίδας Le Monde ενώ έγραψε και ραδιοφωνικά κομμάτια.

Το 2007 η Γαλλική Ακαδημία του απένειμε το Μεγάλο Βραβείο μυθιστορήματος.

“Θα σε ξεχνάω κάθε μέρα”

Κάποιο μεσημέρι που έτρωγα μόνος μου στον Δημόκριτο, ένα εστιατόριο κοντά στο διαμέρισμά μου στην Αθήνα, εμφανίστηκες στην είσοδο του μαγαζιού και έριξες μια προσεκτική ματιά γύρω σου. Είχα τελειώσει το φαγητό μου και διάβαζα την εφημερίδα. Το βλέμμα σου με προσπέρασε όπως προσπέρασε και τους άλλους θαμώνες. Προσπάθησα να μειριάσω την απογοήτευσή μου. Συλλογίστηκα ότι είχαμε δώδεκα χρόνια να ιδωθούμε. Αναλογίστηκα όλες τις αλλαγές που είχε υποστεί στο διάστημα αυτό το πρόσωπό μου...

Ατένισες για δεύτερη φορά την πελατεία. Με κοίταξες ξανά, πίστεψα ότι ήσουν έτοιμη να στραφείς στο διπλανό τραπέζι, αλλά το βλέμμα σου έμεινε επιτέλους σ' εμένα. Έκανες μερικά διστακτικά βήματα προς το μέρος μου. Σηκώθηκα για να σε υποδεχτώ.

-Όπως βλέπεις, πήρα μερικά κιλά, σου είπα όσο πιο πρόσχαρα μπορούσα.

Εσύ, που πάντα με έβρισκες υπερβολικά αδύνατο, που έκρινες ελλιπή τη διατροφή μου, μου απάντησες κάπως ξερά:

-Το βλέπω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1944. Το 1963, με υποτροφία του βελγικού κράτους, σπούδασε θέατρο και κινηματογράφο στις Βρυξέλλες, στο Εθνικό Ινστιτούτο Τεχνών Θεάματος (INSAS). Το 1968 ανέβηκε στο Παρίσι, στο Théâtre de la Commune d' Aubervilliers από τον Πατρίς Σερό το πρώτο θεατρικό του έργο, Η Τιμή της Ανταρσίας στην Μαύρη Αγορά (1965-66).

“Η Τιμή της Ανταρσίας στην Μαύρη Αγορά”

Η Τιμή της Ανταρσίας στην Μαύρη Αγορά, Παρίσι, σκην. Patrice Chéreau, 1968.

Έργο με σαφείς αναφορές στην πολιτική επικαιρότητα της εποχής κατά την οποία γράφτηκε, η "Τιμή της ανταρσίας στη μαύρη αγορά" γνώρισε ένα εμβληματικό ανέβασμα από τον διάσημο σκηνοθέτη Patrice Chéreau το 1968, μερικούς μήνες μετά τα γεγονότα του Μάη του '68 στο Παρίσι. Το ενδιαφέρον του έργου επ' ουδενί εξαντλείται ωστόσο στη διάσταση του ιστορικού ντοκουμέντου μιας κοινωνικής εξέγερσης, της θεατρικής μετουσίωσής της και των πρώτων βημάτων ενός νεαρού τότε συγγραφέα.

ΕΛΕΝΗ ΚΕΧΑΪΔΟΥ-ΧΑΒΙΑΡΑ

Η Ελένη Κεχαΐδου-Χαβιάρá γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αίγυπτο μέχρι τα δεκαεπτά της χρόνια, αλλά η καταγωγή της είναι από τη Σύμη. Ολοκλήρωσε ανώτερες σπουδές θεάτρου στη Δραματική Σχολή Πέλου Κατσέλη και παράλληλα στην Αγγλική και Ελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Εργάστηκε ως ηθοποιός και συνεργάστηκε ως θεατρική συγγραφέας με διάφορους πολιτιστικούς φορείς, όπως το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδας. Μετά από μεταπτυχιακή έρευνα στο Πανεπιστήμιο του Cambridge στην Αγγλία, ανακηρύχθηκε διδάκτορας του ΤΑΓΦ του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο διδακτικό προσωπικό του οποίου ενσωματώθηκε από το 1973 και μετά με ειδίκευση στην αμερικανική λογοτεχνία και συγγραφική. Εκτός από ελληνικά και αγγλικά, μιλά γαλλικά και αραβικά, ενώ τα επιστημονικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στο αμερικανικό θέατρο, στις φεμινιστικές και μετα-αποικιοκρατικές σπουδές καθώς και στη θεωρία του πολιτισμού.

“Με δύναμη από την Κηφισιά”

Η Φωτεινή, η Μάρω, η Αλέκα και η Ηλέκτρα, τέσσερις γυναίκες, μοντέρνες αλλά και μοναχικές, που επιθυμούν να αλλάξουν τη ζωή τους μέσα από μικρές και μεγάλες αποφάσεις, καταθέτουν σκέψεις και προβληματισμούς, σαρκάζουν και αυτοσαρκάζονται.

Η θεατρική παράσταση «Με δύναμη από την Κηφισιά» ανέβηκε για πρώτη φορά το 1995 από τη «Νέα Σκηνή» σε σκηνοθεσία Λευτέρη Βογιατζή.

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Ο Μάνος Κοντολέων γεννήθηκε στην Αθήνα το 1946. Σπούδασε φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει σημαντική παρουσία τόσο στο χώρο της λογοτεχνίας για ενήλικες αναγνώστες, όσο και στη λογοτεχνία που αφορά τα παιδιά, αλλά και τους νέους. Παράλληλα γράφει κριτικά σημειώματα σε εφημερίδες και σε περιοδικά Έχει γράψει επίσης σενάρια τηλεοπτικών προγραμμάτων για παιδιά, ενώ υπήρξε και συνεργάτης του Γ Προγράμματος της Ελληνικής Ραδιοφωνίας. Με τη λογοτεχνία ασχολείται από τα παιδικά του χρόνια, δημοσιεύοντας μικρά κείμενα στο περιοδικό "Διάπλασις των Παίδων". Η πρώτη του -επίσημη- παρουσία στα ελληνικά Γράμματα γίνεται το 1969 με τη δημοσίευση διηγήματος του σε ανθολογία νέων συγγραφέων που κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις Κάλβος.

“Δυό φορές Άνοιξη”

Η Πρώτη Εποχή ήταν η Εποχή του Έρωτα. Η Δεύτερη Εποχή της Οικογένειας. Η Τρίτη Εποχή ήταν η Εποχή της Κρίσης. Και τώρα πρέπει να επιλέξουν το πώς θα χαρακτηριστεί η Τέταρτη Εποχή τους - της Διάλυσης ή του Συμβιβασμού ή μήπως...; Ο Μάνος Κοντολέων διερευνά, μία ακόμα φορά, έναν άνδρα, μια γυναίκα και τη σχέση τους. Αυτή τη φορά με την οικονομία της μορφής ενός θεατρικού έργου - λιτά, άμεσα, ρεαλιστικά, υπαινικτικά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

Ο Γιώργος Μανιώτης είναι ένας από τους πολυγραφότερους σύγχρονους Έλληνες συγγραφείς. Γεννήθηκε το 1951 στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά στη Θεσσαλονίκη. Από μικρός, μόλις δεκαενέα ετών δημοσιεύει την πρώτη του ποιητική συλλογή «Νέρων» και ακολουθεί το πρώτο του θεατρικό «Ηγέτες και Αξιώματα» (1971, εκδόσεις Δωδώνη). Πολλά από τα θεατρικά του έργα έχουν παιχτεί με επιτυχία σε θέατρα, θεατρικές σκηνές, στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Το 2003, 2005 και 2007 αντιστοίχως παρουσιάστηκαν στην ΕΡΤ τρία ολοκληρωμένα ωριαία τηλεοπτικά αφιερώματα μέσα απ' τις εκπομπές του Δαυίδ Ναχμία ΙΧΝΗΛΑΤΕΣ και ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ στον συγγραφέα και το έργο του.

ΛΟΥΛΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ

Η Λούλα Αναγνωστάκη γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Εμφανίστηκε στο θέατρο το 1965 με την τριλογία της Πόλης, που παρουσίασε σε ενιαία παράσταση στο Θέατρο Τέχνης ο Κάρολος Κουν. Δημιουργός μιας ιδιαίτερης γραφής, η Λούλα Αναγνωστάκη αποτύπωσε στα έργα της το εσωτερικό τοπίο του σύγχρονου Έλληνα και τις μεταβολές του υπό την επίδραση της Ιστορίας. Πραγματεύτηκε τα σημαντικότερα θέματα της μεταπολεμικής περιόδου στη χώρα μας, όπως το τραύμα, η ενοχή, η μοναξιά, η ήττα. Παρακολουθώντας την εξέλιξη της νεοελληνικής κοινωνίας και μετά τη μεταπολίτευση, πραγματεύεται τον εγκλωβισμό των ανθρώπων και των κοινωνιών, τα αδιέξοδα του σύγχρονου κόσμου, τη μοναξιά, την έλλειψη επικοινωνίας και το αίσθημα ασφυξίας του ατόμου. Βαδίζει το δικό της δημιουργικό, μοναχικό δρόμο, επενδύοντας ιδιαίτερος στη μουσική διάσταση του λόγου της, που ενισχύει τη δραματικότητα και την εμβέλειά του.

“Ο ήχος του όπλου”

Ο Μιχάλης από την επαρχία είναι πρωτοετής φοιτητής της Βιομηχανικής Σχολής και συζητεί με μια νεαρή εργαζόμενη κοπέλα, την Φανή. Ο Γιάννης, ο μικρός αδελφός της Φανής, μπλέκει σε μια περίεργη υπόθεση με ένα παράνομο όπλο. Στις παραμονές των εκλογών του 1985 η μητέρα του Μιχάλη, η Κάτια, έρχεται στην Αθήνα για να ψηφίσει. Από μια παλιά της φίλη μαθαίνει πως ο Μιχάλης δεν έχει πατήσει στη Σχολή, πως ετοιμάζεται να φύγει για την Αμερική και πως η Φανή είναι έγκυος. Στην προσπάθεια της να αντιμετωπίσει την κατάσταση και να την ανατρέψει έρχεται αντιμέτωπη με τον Μιχάλη ο οποίος την απειλεί ότι θα αυτοκτονήσει με το παράνομο όπλο. Η Κάτια μπροστά σε αυτή την απειλή πέφτει νεκρή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

Ο Γιώργος Αρμένης γεννήθηκε στην Κληματιά Ιωαννίνων. Ήρθε στην Αθήνα την εποχή του '60. Το '67 μπήκε στη σχολή του Θεάτρου Τέχνης Κάρολου Κουν απ' όπου και αποφοίτησε το '70. Ερμήνευσε πολλά κλασικά και σύγχρονα έργα στα εικοσι δύο χρόνια συνεργασίας με το Θέατρο Τέχνης. Δίδαξε για σειρά ετών αυτοσχεδιασμό και υποκριτική στη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης.

Είναι και παραμένει ένας από τους κληρονόμους του Θεάτρου Τέχνης, που όρισε ο δάσκαλός του, Κάρολος Κουν.

“Ματζουράνα στο κατώφλι- γάϊδαρος στα κεραμίδια”

Το σπονδυλωτό έργο σκιαγραφεί τη σύγχρονη ελληνική Ιστορία μέσα από την πορεία τριών φίλων, οι οποίοι διάλεξαν διαφορετικό δρόμο, απεικονίζοντας τέλεια τα διαφορετικά πρόσωπα του Έλληνα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΤΣΙΚΟΝΟΥΡΗΣ

Ο Βασίλης Κατσικονούρης γεννήθηκε το 1960 στο Κιλκίς. Στην Αθήνα ζει από δώδεκα ετών. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εργάζεται ως καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση. Το 1990 έγραψε το πρώτο του θεατρικό έργο, το "Έντελώς Αναξιοπρεπές", το οποίο δέκα περίπου χρόνια αργότερα, το 2001, βραβεύτηκε στο Διεθνή Διαγωνισμό του ιδρύματος Ωνάση και το 2004 παρουσιάστηκε στο θέατρο Στοά σε σκηνοθεσία Γιάννη Αναστασάκη.

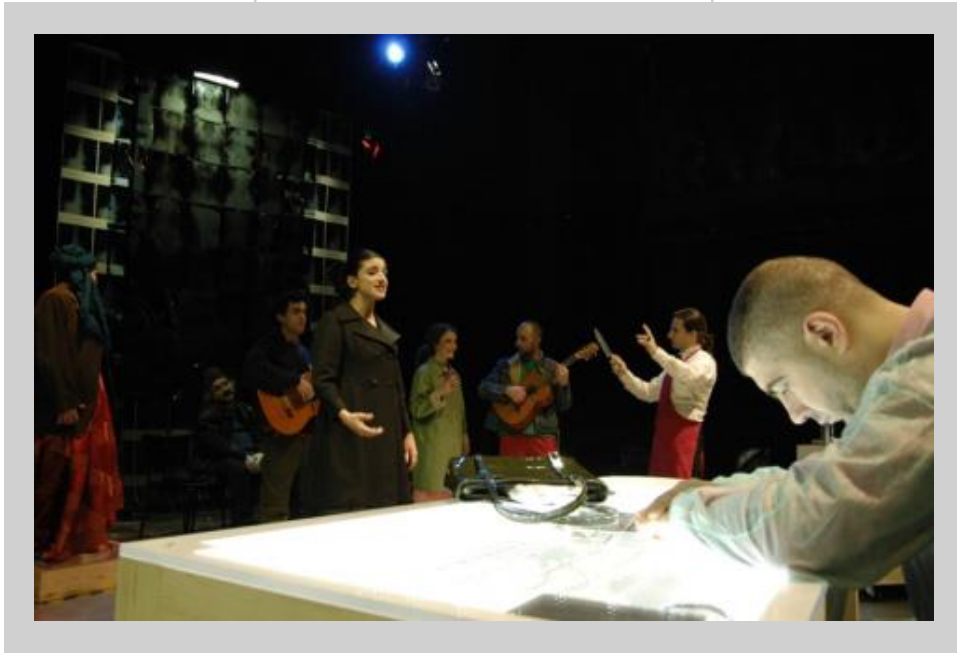
“Μπαμπούσκα”

Λίγες ώρες πριν από τη συντέλεια του κόσμου ένας Αρχάγγελος κατεβαίνει μαζί με έναν νεαρό Άγγελο στη Γη για να σώσουν την ανθρωπότητα, ακολουθώντας τα μηνύματα-χρησμούς που είναι γραμμένα πάνω στα ρώσικα κουκλάκια που είναι χωμένα διαδοχικά το ένα μέσα στο άλλο στην μπαμπούσκα του τίτλου. Ο κλήρος πέφτει στον Άγγελο, γιατί ο Αρχάγγελος αράζει σε ένα παλιομοδίτικο μπαρ και πίνει παρέα (εξ αποστάσεως) με δύο ηλικιωμένους ΕΑΜίτες και τον δύστροπο ιδιοκτήτη του μαγαζιού.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ

Ο Γιάννης Μαυριτσάκης γεννήθηκε στο Μόντρεαλ το 1964. Σπούδασε Θέατρο στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και εργάστηκε ως ηθοποιός. Έργα του έχουν ανέβει στο Θέατρο Πορεία, στο Εθνικό Θέατρο, στο Φεστιβάλ Αθηνών '09 και έχουν μεταφραστεί στα γαλλικά και σε άλλες γλώσσες. Το πρώτο του έργο, "Το τυφλό σημείο" (2005), επιλέχτηκε από την εκδοτική επιτροπή του Ευρωπαϊκού Εργαστηρίου Μετάφρασης για να ενταχθεί στη θεατρική σειρά LabelEuropa. Τον Οκτώβριο του 2007 παρουσιάστηκε στο Φεστιβάλ Intercity στη Φλωρεντία. Έχει ολοκληρώσει τη συγγραφή των έργων: "Wolfgang" (2006), "Κωλοδουλειά" (2007). Το "Vitrioli" παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Theatre de la Ville τον Ιούνιο του 2012, ως δραματοποιημένο αναλόγιο, σε σκηνοθεσία Olivier Py.

“Το τυφλό σημείο”

Σ' αυτό το σπονδυλωτό έργο μια νέα γυναίκα, η Νίκη, εξαιτίας του θανάτου του άντρα της και βιώνοντας ένα αφόρητο πένθος, μπλέκεται σε ένα εφιαλτικό γαϊτανάκι με πρωταγωνιστές ακραία πεζούς και πεζά ακραίους ανθρώπους.

ΑΚΗΣ ΔΗΜΟΥ

Ο Άκης Δήμου γεννήθηκε στην Αμαλιάδα. Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Πρωτοπαρουσιάστηκε στο θέατρο το 1995 με το μονόλογο "...και Ιουλιέττα". Από τότε έχουν ανέβει περί τα 20 έργα του από επιχορηγούμενα και ιδιωτικά θέατρα. Έργα του έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, γαλλικά, ισπανικά και πορτογαλικά, και έχουν παρουσιαστεί στο αγγλικό και ισπανικό κοινό. Ζει στη Θεσσαλονίκη.

“Αν αργήσω, κοιμήσου”

Ένα απρόβλεπτο έργο του Άκη Δήμου με κεντρικό του θέμα τις ερωτικές διαδρομές. Τρία αγόρια και τρία κορίτσια, μας διηγούνται τις ιστορίες τους με πυρήνα τον έρωτα, εκπληρωμένο ή ανεκπλήρωτο, με πολύ χιούμορ, τραγούδι και αναπόφευκτο προβληματισμό. Η παράσταση, με την μουσική του Θέμη Καραμουρατίδη και τους στίχους του συγγραφέα και του συνθέτη, αποκτά ατμόσφαιρες άλλοτε επικίνδυνες, άλλοτε κωμικές, άλλοτε βαθιά συναισθηματικές.